

... Törvényszék
2. Mf.20.437/2012/4. szám

A ...Törvényszék a ... (....) ügyvéd által képviselt ...-né (....) felperesnek - a ... (....) ügyvéd által képviselt ...Község Önkormányzata I. rendű, és a (....) ügyvéd által képviselt ... Község Önkormányzata (... sz.) II. rendű alperesek ellen mögöttes felelősség megállapítása iránt indított perében a ...Munkaügyi Bíróság 2012. április 2. napján kelt...számú ítéletével szemben, az I. rendű alperes részéről 21., a II. rendű alperes részéről 20. sorszámmra benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A törvényszék a munkaügyi bíróság ítéletét megváltoztatja és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon fizessen meg az I. -és II. rendű alperesnek személyenként 381.000,-azaz (Háromszáznyolcvanegyezer) forint első -és másodfokú perköltséget.

A le nem rótt első- és másodfokú illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A munkaügyi bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletével megállapította, hogy a ..Megyei Bíróság számú ítéletével 2010. október 28-án jogerőre emelkedett, a ...-i Munkaügyi Bíróság ... számú ítéletével kötelezett ...Körjegyzőséggel szemben megállapított 4.539.007,-Ft elmaradt munkabér, és egyéb járandóságok, valamint ezen összeg 2009. január 1. napjától a kifizetésig számított késedelmi kamata, és 80.000,-Ft perköltség követelésért az I.-és II. rendű alperes mögöttes felelőssége egyetemlegesen fennáll, és velük szemben erre nézve a végrehajtási eljárás tovább folytatható. Kimondta, hogy az alperesek egyetemlegesen kötelesek megfizetni 15 napon belül a felperes részére 40.000,-Ft ügyvédi munkadíjból álló perköltséget. Megállapította a munkaügyi bíróság, hogy a le nem rótt eljárási illetéket az állam viseli.

A megállapított tényállás szerint a felperes... Körjegyzőségénél állt közszolgálati munkaviszonyban, pénzügyi ügyintézői munkakörben. A munkáltató a 2007. december 10-i keltezésű határozatával a felperes ...Körjegyzőségénél fennálló közszolgálati jogviszonyát a köztisztviselők jogállásáról szóló 1990. évi XXIII. tv. (Ktv.) 15. § (2) bekezdés d.) pontja, illetve 17. § (1) bekezdés a.) pontja alapján, létszámcsökkentés miatt 2008. január 1. napjával felmentéssel megszüntette. A felmentési időt a Ktv. 18. § (1) bekezdése alapján négy hónapban állapította meg. A felperest a felmentési idő teljes tartamára mentesítette a munkavégzési kötelezettség alól.

A munkaügyi bíróság - megismételt eljárás keretében - a 2010. január 27. napján kelt számú ítéletével a felperes közszolgálati jogviszonyát visszaállította, egyben kötelezte a munkáltatót, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 2008. január 1-től - 2009. december 31-ig terjedő időre elmaradt munkabér és egyéb járandóság címén 4.539.007,-Ft-ot, és ezen összeg 2009. január 1. napjától - a kifizetésig járó kamatait.

Kötelezte továbbá, hogy a felperesnek 15 napon belül fizessen meg 80.000,-Ft perköltséget.

A ... Megyei Bíróság ... számú ítéletével a munkaügyi bíróság ítéletét helybenhagyta. A Legfelsőbb Bíróság felülvizsgálati eljárás keretében a ... Megyei Bíróság ítéletét hatályában fenntartotta.

A munkaügyi bíróság a felperesnek az alperesek mögöttes felelősségének megállapítására irányuló keresetét az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. tv. (Aht) 93. § (1)-(6) bekezdése, a 2/A § - a., illetve a 100/F. § (1) bekezdése alapján látta megállapíthatónak. Megállapította továbbá, hogy a megindított végrehajtási eljárás eredményre nem vezetett, illetve a mögöttes felelősség megállapítása nélkül az alperesekkel szemben nem folytatható.

Megjegyezte a munkaügyi bíróság, hogy a peres adatok szerint a fizetési kötelezettséget az I. rendű alperes telefonon a II. rendű alperes felé el is ismerte, figyelemmel a körjegyzőségi megállapodás 8. pontjára, míg az I. rendű alperes jogi képviselője (aki azonos a .. szám alatti ügyben eljáró jogi képviselővel), a számú ítélet elleni felülvizsgálati eljárásban azzal kérte a végrehajtás felfüggesztését, hogy az önkormányzat súlyos anyagi nehézségei miatt nem tud eleget tenni a fizetésnek, és ha az önkormányzat bankszámláit inkasszálják, az az önkormányzat ellehetetlenüléséhez vezet, míg ha az önkormányzat a Legfelsőbb Bíróság döntése előtt vesz fel hitelt, akkor az jelentős, és esetlegesen felesleges költségeket okoz.

Az egyetemleges kötelezést a munkaügyi bíróság arra alapította, hogy a közösen működtetett körjegyzőség vonatkozásában, amennyiben a behajtás bármelyik féltől eredményre vezet, a közöttük lévő megállapodás alapján kell egymással elszámolniuk, illetve igényt érvényesíteniük.

Az ítélettel szemben az I.-és II. rendű alperesek éltek fellebbezéssel.

Az I. rendű felperes a munkaügyi bíróság ítéletének megváltoztatását, a felperes keresetének elutasítását, és a felperes perkoltségben való marasztalását kérte fellebbezésében. Előadta, hogy sem a felperes, sem a munkaügyi bíróság nem tudott olyan jogszabályhelyet megjelölni, ami az alperesek mögöttes felelősségét megalapozná. Előadása szerint a két helyi önkormányzat nem minősül irányító szervnek a körjegyzőség tekintetében, az irányító szerv a képviselőtestület, a kettő pedig nem keverhető össze. Az I. rendű alperesnek továbbra is az a szándéka, hogy - mihelyt az anyagi helyzete megengedi -, önként olyan helyzetbe hozza ... Körjegyzőséget, hogy ki tudja fizetni a felperesnek megítélt összeget. Ez azonban nem kezesi felelősség, nem helytállási kötelezettség, különösen nem a felperes felé. Ilyen helytállási kötelezettséget semmiféle jogszabály nem ír elő, ilyen kötelezettséget az alperesek nem vállaltak a felperes felé. Álláspontja szerint vizsgálendő az a körülmény is, bár ezt inkább a II. rendű alperes kellett volna, hogy felvesse, hogy a jogsértés megtörténtekor a körjegyzőség tagja nem a II. rendű alperes, hanem... Önkormányzata volt, tehát a II. rendű alperes még ezen az alapon sem felelhet a tartozásért.

Az I. rendű alperes a fellebbezésében részletesen idézte a Aht. 2/A. § (3) bekezdését, 93. §-át, 100/F. §-át.

A II. rendű alperes fellebbezése szintén a munkaügyi bíróság ítéletének megváltoztatására, a felperes kereseti kérelmének elutasítására, és a felperes perkoltségben való marasztalására irányult. Álláspontja szerint a munkaügyi bíróság döntése több szempontból megalapozatlan. A munkaügyi bíróság figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy ...-né felperes soha nem végzett munkát a körjegyzőség a...-i kirendeltségénél. A II. rendű alperesnek a peres eljárás során jutott a tudomására, hogy jogerős ítélet kötelezte ... Körjegyzőséget arra, hogy ...-né felperes közszolgálati jogviszonyát állítsa helyre, és az elsőfokú ítéletig lejárt járandóságait, valamint perkoltségét fizesse meg részére. Az I. rendű alperes jogi képviselője útján benyújtott beadványaiból, és a felek nyilatkozatából egyértelműen kiderül, hogy ...-né felperes a körjegyzőség ...-i kirendeltségén végzett munkát, ráadásul elismeri, hogy a felperes munkavégzésével kapcsolatos költségek kizárólag az I. rendű alperest terhelik, amit nem kíván a II. rendű alperesre hárítani. E körben hivatkozott a közte, és az I. rendű alperes között létrejött körjegyzőségi megállapodásra, amit álláspontja szerint a munkaügyi bíróság teljes mértékben figyelmen kívül hagyott, és ezzel a II. rendű alperest eredményes végrehajtás esetén teljes mértékben fizetéseképtelen, és működéseképtelen helyzetbe hozhatja.

A felperes ellenkérelme a munkaügyi bíróság ítéletének helybenhagyására irányult.

A törvényszék az iratok felülvizsgálata alapján megállapította, hogy az I.-és II. rendű alperesek fellebbezése az alábbiak szerint megalapozott:

A felperes a perben a keresetét az államháztartásról szóló 1992.évi XXXVIII. tv. (Aht.) rendelkezéseire, a költségvetési szervek jogállásáról rendelkező 2008. évi CV. törvényre, illetve a Legfelsőbb Bíróság 1/2007. számú polgári jogegységi határozatára alapította.

A perben a bíróság számára az volt vizsgálendő, hogy van-e olyan jogszabály, amely az I. és II. rendű alperesek mögöttes felelősségét egy másik jogi személy, nevezetesen ...Körjegyzősége tartozásáért megalapozza. Ilyen jogszabályi előírást a törvényszék nem talált. Ilyen kötelezettség az Államháztartási törvény 100/F. § (1) bekezdéséből nem vezethető le, hiszen ez csupán azt állapítja meg, hogy a költségvetési szerv a fizetési kötelezettségeinek jogszabályban, szerződésben, jogerős bírósági ítéletben, közigazgatási határozatban, vagy más fizetési kötelezettséget keletkeztető dokumentumban meghatározott időpontig köteles eleget tenni. Ugyancsak nem vezethető le ezen mögöttes felelősség az Áht. 93. § (1)-(6) bekezdéseiből sem, amelyek a költségvetési irányítási jog által körülölelt hatáskörök gyakorlásának jogát definiálják, és az Áht. 2/A. § -ből sem, hiszen ez az irányító szerv fogalmát határozza meg. (A törvényszék itt megjegyzi, hogy az Aht-t a 2011. évi CXCV. tv. 114. § (2) bekezdése hatályon kívül helyezte, a törvény 2012. január 1-től hatálytalan.)

Ugyancsak nem alkalmas a mögöttes felelősség megalapozására a felperes által hivatkozott, a költségvetési szervek jogállásáról rendelkező 2008. évi CV. törvény. A felperes e körben maga is csupán a törvény miniszteri indokolására hivatkozott, és nem volt figyelemmel arra, hogy a keresetindítás időpontjában ezen jogszabály már nem volt hatályban, azt a 2010. évi XC. törvény 66. § (1) bekezdés a.) pontja hatályon kívül helyezte, az 2010. augusztus 15-től hatálytalan.

A Legfelsőbb Bíróságnak a mögöttes felelősségről szóló 1/2007. számú polgári jogegységi határozata 1. pontja szerint, a mögöttes felelősség olyan járulékos jellegű, másodlagos, közvetett helytállási kötelezettség, amely alapulhat szerződésen (pl. szerződéses egyszerű kezesség) vagy törvényi rendelkezésen, (törvényi kezesség, valamint a mögöttes felelősség egyéb törvényi esetei). Jelen perben sem szerződésen sem törvényen alapuló helytállási kötelezettséget a törvényszék megállapítani nem tudott, megjegyezve, a körjegyzőséget alkotó önkormányzatok megállapodása arról, hogy a körjegyzőség fenntartásával kapcsolatos költségeket az önkormányzatok hogyan, vagy milyen arányban viselik, a két alperes közötti viszonyra van kihatással, az a felperes és az alperesek közötti viszonyt nem érinti.

Mindezek alapján tehát a törvényszék a munkaügyi bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és a felperes keresetét elutasította.

Tekintettel arra, hogy a felperes pervesztes lett, a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte őt az I.- és II. rendű alperes részére első-és másodfokú perköltség (ügyvédi munkadíj) megfizetésére.

..., 2012. szeptember 18. napján

...sk. a tanács elnöke

... sk. előadó bíró

..sk. bíró

A kiadmány hitelél:

tisztviselő